

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 368/17	
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1 Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1	T. P.	w okresie od 20.02.2015 r. do 20.01.2016 r. w W., zajmując się z racji pełnionej funkcji Prezesa Zarządu, sprawami gospodarczymi płatnika (...) Business Sp. z o.o. z siedzibą w W. przy ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem takiej samej sposobności, nie wpłacił na rachunek Urzędu Skarbowego W.-U., pobranych w okresie od stycznia 2015 r. do grudnia 2015 r., od wynagrodzeń pracowników oraz osób wykonujących usługi na podstawie umowy zlecenia lub umowy o dzieło, zaliczek na podatek dochodowy w łącznej kwocie 48.632,00 zł., w obowiązującym terminie ustawowym tj. do dnia 20 miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrano zaliczkę, do	

		czego był zobowiązany na podstawie art. 38 i 42 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, tj. czyn z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 77 § 1 k.k.s. w zw. z art. 77 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
T. P. w okresie od dnia 29 listopada 2012 roku do dnia 20 stycznia 2016 roku pełnił funkcję Prezesa Zarządu (...) Business Sp. z o.o. z siedzibą w W. przy ul. (...) (zw. dalej jako (...)). Członkami zarządu spółki były wówczas również dwie inne osoby tj. M. S. (1) i D. W. (1). Żadna z ww. osób nie powierzyła innej osobie obowiązków związanych z zajmowaniem się sprawami gospodarczymi Spółki, w tym wpłacaniem zaliczek na podatek dochodowy od wynagrodzeń pracowników oraz osób świadczących usługi na jej rzecz na podstawie umowy zlecenia lub umowy o dzieło. Oznacza to, że osobą odpowiedzialną za wykonanie ww. obowiązków odpowiedzialny był T. P. jako Prezes Zarządu (...) Business Sp. z o.o. W okresie od dnia 20	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego złożone w postępowaniu przygotowawczym	18-19	

<p>lutego 2015 roku do dnia 20 stycznia 2016 roku mężczyzna nie wywiązał się z ww. obowiązków, nie wpłacając na rachunek właściwego Urzędu Skarbowego zaliczek w terminie, który upływał 20-tego dnia miesiącu następującego po miesiącu, w którym pobrano zaliczkę. T. P. po upływie ww. terminu częściowo wpłacił niewielką część zaliczek, tj. zaliczek płatnych do dnia odpowiednio: 20 lutego 2015 roku, 20 marca 2015 roku, 20 kwietnia 2015 roku oraz 20 maja 2015 roku. Odnośnie pierwszych zaliczek miało to miejsce w dniu 6 maja 2015 roku, a odnośnie ostatniej 14 lipca 2015 roku.</p> <p>T. P. posiada wykształcenie wyższe ekonomiczne. Obecnie nie pracuje i utrzymuje się z dochodu. T. P. nie był wcześniej karany.</p>			
Zeznania B. W.	44-45, 168-170, 382-383		
Zeznania D. W. (1)	73-74, 467-468		
Zeznania M. M.	211-212v, 383-384		
Zawiadomienie o naruszeniu przepisów Ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych	1		

Informacja z Urzędu Skarbowego o braku osoby wyznaczonej do obliczania i pobierania podatków oraz terminowym wpłacaniu organowi podatkowemu pobranych kwot	5		
Deklaracja roczna PIT-4R za 2015 rok	6		
Lista zaległości w podatku dochodowym od osób fizycznych PIT-4R za 2015 rok	7, 76		
Odpis pełny przedsiębiorców z KRS	12-14		
Karty karne	29, 405		
Informacja dotycząca rachunku bankowego (...)	69		
1.2 Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	T. P.	Czyn z aktu oskarżenia	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Oskarżony twierdził, że nie ponosi odpowiedzialności za niewywiązanie się z obowiązku wpłacania	Wyjaśnienia T. P. złożone na rozprawie	136-137, 383	

<p>zaliczek na podatek dochodowy pobranych od wynagrodzeń pracowników oraz osób świadczących odpłatnie usługi na rzecz (...), na rachunek właściwego Urzędu Skarbowego. Argumenty oskarżonego sprowadzały się do stwierdzenia, że zarówno on, jak i drugi z członków Zarządu Spółki, tj. D. W. (2) byli odpowiedzialni za realizację ww. obowiązku. T. P. dodał również, że do dokonania wpłaty na rachunek organu podatkowego konieczne było uzyskanie zgody D. W. (2). Nie było to natomiast możliwe z uwagi na konflikt pomiędzy oskarżonym, a ww. osobą wynikający z faktu założenia przez D. W. (3) Spółki o tym samym profilu, a tym samym stanowiącej konkurencję dla (...).</p>			
<p>Świadek potwierdził wersję zdarzenia prezentowaną przez oskarżonego, opierając się głównie na uzyskanych od niego informacjach.</p>	<p>Zeznania L. P.</p>	<p>65-66, 210-211, 383</p>	
<p>2. OCENA DOWODÓW</p>			
<p>2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>	

1	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego złożone w postępowaniu przygotowawczym	Wyjaśnienia T. P. w zakresie, w jakim przyznał się on do popełnienia zarzucanego mu czynu zgodne były z pozostałym, zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w tym zeznaniami świadków oraz dowodami nieosobowymi w postaci dokumentów, a także treścią przepisów Ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, Ordynacji podatkowej i Kodeksu Spółek Handlowych dotyczących odpowiedzialności Prezesów Zarządu spółek z ograniczoną odpowiedzialnością. Zdaniem Sądu brak jest podstaw do stwierdzenia, że T. P. miał jakiegokolwiek powody do przyznania się do popełnienia czynu, którego nie był sprawcą.	
Zeznania B. W.	Świadek prowadziła (...), tj. podmiotu, w którym oskarżony pełnił funkcję Prezesa Zarządu. Nie budzi zatem wątpliwości, że znała przybliżony zakres obowiązków oskarżonego i wiedziała, że zajmuje się on kwestiami finansowymi Spółki, w tym również wpłaceniem zaliczek pobranych od wynagrodzeń na rachunek Urzędu Skarbowego. Sąd nie podzielił spostrzeżeń oskarżonego, który wskazał że świadek była teściową D. W. (3), dlatego ww. osoby działając wspólnie		

próbowały obarczyć go odpowiedzialnością za brak realizacji obowiązku wynikającego z art. 38 i 42 Ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Należy mieć na uwadze, że T. P. przyznał się do tego, że faktycznie był częściowo odpowiedzialny za realizację ww. obowiązku wspólnie z innym Członkiem Zarządu Spółki. Zgodnie natomiast z treścią właściwych przepisów w takiej sytuacji, tj. wobec braku odmiennych ustaleń znanych Urzędowi Skarbowemu oskarżony był odpowiedzialny za wykonanie tego obowiązku jako Prezes Zarządu (...). Dodać należy, że zeznania B. W. były spójne i szczegółowe, a Sąd nie dopatrył się żadnych przesłanek, z powodu których, miała ona interes w fałszywym oskarżeniu T. P. lub jakiegokolwiek innej osoby.

Zeznania D. W. (1)

Zeznania świadka zgodne były z pozostałym materiałem dowodowym tj. zeznaniami B. W. i M. M. oraz dowodami o charakterze nieosobowym. Argumentem przemawiającym za uznaniem zeznań świadka za wiarygodne był również fakt, że do Urzędu Skarbowego nie wpłynęło żadne pismo, z którego treści wynikałoby, że

	<p>inna osoba niż oskarżony może być odpowiedzialna za realizację obowiązku wpłacania zaliczek od wynagrodzeń na podatek dochodowy. Oznacza to, że zeznania świadka są wiarygodne, a osobą odpowiedzialną za powyższe był, stosownie do treści właściwych przepisów, oskarżony T. P.. Ponadto Sąd nie dopatrył się żadnych przesłanek, z powodu których świadek D. W. (1) miałby interes w fałszywym oskarżeniu T. P. lub jakiegokolwiek innej osoby. Dlatego też uznał jego zeznania za w pełni wiarygodne.</p>	
Zeznania M. M.	<p>Zeznania świadka były zgodne z pozostałym materiałem dowodowym uznanym przez Sąd za wiarygodne. Sprowadzały się do stwierdzenia, że w ocenie świadka zarówno oskarżony, jak też D. W. (1) zajmowali się kwestiami finansowymi w Spółce (...). Świadek będąca kierownikiem biura nie miała natomiast szczegółowej wiedzy odnośnie formalnego uregulowania kwestii podziału ich obowiązków. Zeznania świadka były wiarygodne. Z racji pełnionej funkcji wiedziała ona jak realizacja ww. obowiązków wygląda w praktyce, nie miała natomiast podstawy do kwestionowania zeznań świadków, które znalazły</p>	

	<p>odzwierciedlenie w treści właściwych przepisów, tj. D. W. (1) i M. M.. Ponadto Sąd nie dopatrył się żadnych przesłanek, z powodu których świadek M. M. miałaby interes w fałszywym oskarżeniu T. P. lub jakiegokolwiek innej osoby. Z powyższych względów Sąd uznał jej zeznania za w pełni wiarygodne.</p>	
<p>Dowody nieosobowe w postaci dokumentów:</p> <p>Zawiadomienie o naruszeniu przepisów Ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych,</p> <p>Informacja z Urzędu Skarbowego o braku osoby wyznaczonej do obliczania i pobierania podatków oraz terminowym wpłacaniu organowi podatkowemu pobranych kwot,</p> <p>Deklaracja roczna PIT-4R za 2015 rok</p> <p>Lista zaległości w podatku dochodowym od osób fizycznych PIT-4R za 2015 rok</p> <p>Odpis pełny przedsiębiorców z KRS</p> <p>Karty karne</p> <p>Informacja dotycząca rachunku bankowego (...)</p>	<p>Dowody nie były kwestionowane przez strony i nie budziły wątpliwości pod względem ich autentyczności i rzetelności.</p> <p>Stanowiły istotne uzupełnienia materiału dowodowego w postaci zeznań świadków oraz wyjaśnień oskarżonego T. P. w części uznanej za wiarygodne. Szczególne znaczenie dla kwestii ustalenia winy oskarżonego miały informacje zawarte w odpisie pełnym przedsiębiorców z KRS (k. 12-14), zawiadomieniu o naruszeniu przepisów Ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (k. 1) wraz z deklaracją roczna PIT-4R za 2015 rok (k. 6), oraz listą</p> <p>listą zaległości w podatku dochodowym od osób fizycznych PIT-4R za 2015 rok (k. 7, 76), jak również w piśmie z Urzędu Skarbowego o braku osoby wyznaczonej do obliczania</p>	

i pobierania podatków oraz terminowym wpłaceniu organowi podatkowemu pobranych kwot (k. 5).

Na podstawie informacji zawartych w treści ww. dokumentów oraz zeznań świadków możliwe było ustalenie, że T. P. w okresie popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. od dnia 20 lutego 2015 roku do dnia 20 stycznia 2016 roku pełnił funkcję Prezesa Zarządu (...). W ww. okresie Spółka zatrudniała pracowników oraz osoby świadczące usługi na podstawie umowy zlecenia lub dzieła. Jednocześnie wbrew obowiązkowi wynikającemu z treści art. 38 i 42 Ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych osoby odpowiedzialne na wpłacenie zaliczek od wynagrodzeń pracowników oraz innych osób je otrzymujących osoby działające w imieniu (...) nie wywiązały się z tego obowiązku. Stosownie do treści art. 201 § 1 Kodeksu Spółek Handlowych w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością zarząd prowadzi sprawy i reprezentuje spółkę. Oznacza to, że jeśli właściwy urząd skarbowy nie otrzyma informacji o powołaniu innej osoby zobowiązanej do zajmowania się za czynności Spółki jako

	<p>płatnika podatku, osobą odpowiedzialną do wpłacania zaliczek na rachunek urzędu skarbowego jest Prezes Zarządu Spółki. Prezesem Zarządu (...) w okresie objętym zarzutem był T. P.. Ponadto z informacji uzyskanej z Urzędu Skarbowego W.-U. wynika, że do ww. instytucji nie wpłynęła żadna informacja o wyznaczeniu do realizacji tego obowiązku jakiegokolwiek osoby innej niż oskarżony. Oznacza to, że to nim spoczywał obowiązek, o którym mowa w art. 38 i 42 Ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.</p>		
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
	<p>Wyjaśnienia oskarżonego T. P. złożone na rozprawie, Odpowiedź na akt oskarżenia</p>	<p>Sprzeczne z materiałem dowodowym uznanym przez Sąd za wiarygodny. Brak jest podstaw do stwierdzenia, że oskarżony nie mógł wywiązać się ze spoczywającego na nim obowiązku wpłacania zaliczek od wynagrodzeń pracowników i osób wykonujących usługi na</p>	

rzecz Spółki, na rachunek Urzędu Skarbowego. Oskarżony T. P. miał świadomość, że tego rodzaju obowiązek spoczywa na nim jako na Prezesie Zarządu Spółki. Stosownie do treści art. 31 Ustawy Ordynacja podatkowa każda osoba prawna zobowiązana jest do wyznaczenia osób odpowiedzialnych za obliczanie i pobieranie podatku oraz terminowe wpłacanie organowi podatkowemu pobranych kwot, a także zgłosić naczelnikowi właściwego urzędu skarbowego imiona, nazwiska i adresy tych osób. Zgłoszenia, o którym mowa powyżej należy dokonać w terminie wyznaczonym do dokonania pierwszej opłaty. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że T. P. i D. W. (2) nie mieli formalnie określonego zakresu obowiązków. Mając zatem na uwadze brak poinformowania naczelnika urzędu skarbowego o osobie odpowiedzialnej za wpłacanie zaliczek, a także fakt iż oskarżony pełnił funkcję Prezesa Zarządu Spółki, to na nim spoczywał obowiązek wpłacenia zaliczek na rachunek Urzędu Skarbowego. Oczywiste natomiast jest, że jako Prezes Zarządu oskarżony miał wiedzę o tym, że w Spółce zatrudnione są osoby

świadczące pracę lub innego rodzaju usługi, otrzymujące z tego tytułu wynagrodzenie. Powinien zatem podjąć działania zmierzające do realizacji obowiązku wpłacania zaliczek na rachunek Urzędu Skarbowego. Odpowiedzialność ta jest ściśle związana z pełnioną przez oskarżonego funkcją – Prezesa Zarządu Spółki i wynika bezpośrednio z przepisów rangi ustawowej. Nie sposób zatem uznać złożonych przez oskarżonego wyjaśnień za wiarygodne.

Z powyższych względów Sąd nie podzielił również argumentów obrońcy oskarżonego, radcy prawnej M. S. (2). Sprowadzały się one do stwierdzenia, że z uwagi na trudną sytuację Spółki (...) oraz konflikt z D. W. (2) oskarżony T. P. nie miał możliwości wywiązania się ze spoczywającego na nim obowiązku. Należy mieć na uwadze, że ww. obowiązek wynikał z powszechnie obowiązujących przepisów. Oskarżony jako Prezes Zarządu (...) powinien mieć świadomość, że trudna sytuacja finansowa Spółki, a także konflikt z innym Członkiem jej Zarządu nie zwalnia go ze spoczywających na nim obowiązków. W tej sytuacji mógł zatem podjąć działania mające na celu jego realizację poprzez powierzenie obowiązku

		<p>wpłacania zaliczek na podatek dochodowy innej osobie. W okresie popełnienia zarzucanego mu czynu nie uczynił tego – nie wpłacił zaliczek na rachunek właściwego urzędu skarbowego, nie poinformował też ww. instytucji o osobie, której polecił realizację ww. obowiązku. Z powyższych względów Sąd nie podzielił argumentów zawartych w odpowiedzi na akt oskarżenia.</p>
<p>Zeznania L. P.</p>	<p>Świadek jako osoba najbliższa dla oskarżonego zeznawał na jego korzyść. Zeznania L. P. odnosiły się natomiast do okoliczności faktycznych, tj. konfliktu pomiędzy T. P. i D. W. (2) umożliwiającemu rzekomo pierwszemu z ww. mężczyzn realizację obowiązku będącego przedmiotem niniejszego postępowania. Świadek nie odniósł się natomiast od tego, iż ww. obowiązek miał charakter bezwzględny i wynikał bezpośrednio z przepisów prawa. Z uwagi na powyższe zeznania L. P. uznać należy za pozbawione znaczenia dla kwestii odpowiedzialności karnej oskarżonego.</p>	
<p>Zeznania T. K.</p>	<p>Świadek będący pracownikiem (...) zajmował się pracami budowlanymi i rzadko przebywał w biurze. Z uwagi na powyższe nie miał wiedzy na</p>	

	<p>temat kwestii podziału obowiązków pomiędzy T. P. i D. W. (2). Z powyższych względów złożone przez niego zeznania pozbawione były znaczenia dla kwestii będącej przedmiotem niniejszego postępowania.</p>		
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	T. P.
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Odpowiedzialności karnej z art. 77 § 1 k.k.s. podlega płatnik lub inkasent, który pobranego podatku nie wpłaca w terminie na rzecz właściwego organu. Stosownie do treści § 2 ww. przepisu jeżeli kwota niewpłaconego podatku jest małej wartości, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.</p> <p>Zgodnie natomiast z treścią art. 9 § 3 k.k.s. za przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe odpowiada, jak</p>			

sprawca, także ten, kto na podstawie przepisu prawa, decyzji właściwego organu, umowy lub faktycznego wykonywania zajmuje się sprawami gospodarczymi, w szczególności finansowymi osoby fizycznej, osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej.

Stosownie zaś do treści art. 6 § 2 k.k.s. dwa lub więcej zachowań, podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru lub z wykorzystaniem takiej samej sposobności uważa się za jeden czyn zabroniony; w zakresie czynów zabronionych polegających na uszczupieniu lub narażeniu na uszczuplenie należności publicznoprawnej za krótki odstęp czasu uważa się okres do 6 miesięcy.

Kwestię realizacji obowiązku będącego przedmiotem niniejszego postępowania regulują przepisy Ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. Nr 80, poz. 350). Stosownie do treści art. 38 w zw. z art. 42 ww. Ustawy osoby prawne przekazują kwoty pobranych zaliczek są obowiązane jako płatnicy obliczać i pobierać w ciągu roku zaliczki na podatek dochodowy od osób,

które uzyskują przychody ze stosunku służbowego i stosunku pracy. Kwoty pobranych zaliczek należy przekazywać w terminie do 20 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrano zaliczki, na rachunek urzędu skarbowego właściwy według miejsca zamieszkania płatnika, a jeżeli płatnik nie jest osobą fizyczną, według miejsca siedziby bądź miejsca prowadzenia działalności, gdy płatnik nie posiada siedziby.

Mając zaś na uwadze sytuację, w której pracami zarządu kieruje prezes, a spraw spółki nie powierzono innemu z członków zarządu albo kierownikowi innej komórki organizacyjnej spółki, osobą która zajmuje się sprawami gospodarczymi spółki (w tym również wpłacaniem zaliczek na podatek dochodowy) jest Prezes jej Zarządu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 lipca 2002 roku, sygn. akt IV KK 164/02). Może on zwolnić się z ww. obowiązków jeśli wyznaczy odpowiednią osobę zajmującą się ww. kwestiami i udzieli o tym informacji właściwemu organowi podatkowemu, w terminie wyznaczonym do dokonania pierwszej wpłaty.

Zachowanie T. P.
wypełniło znamiona

zarzucanego mu czynu tj. przestępstwa skarbowego z art. **9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 77 § 1 k.k.s. w zw. z art. 77 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.** Oskarżony w okresie od dnia 20 lutego 2015 roku do dnia 20 stycznia 2016 roku pełnił funkcję Prezesa Zarządu (...) Business Sp. z o.o. z siedzibą w W. przy ul. (...). W ww. okresie oskarżony ani jakakolwiek osoba nie wpłaciła na rachunek właściwego organu podatkowego tj. Urzędu Skarbowego W.-U. pobranych w okresie od stycznia 2015 r. do grudnia 2015 r., od wynagrodzeń pracowników oraz osób wykonujących usługi na podstawie umowy zlecenia lub umowy o dzieło, zaliczek na podatek dochodowy w łącznej kwocie 48.632,00 zł., w obowiązującym terminie ustawowym tj. do dnia 20 miesiąca następującego po miesiącu. Ostatecznie na rachunek ww. urzędu skarbowego wpłacona została część ww. kwot, jednak dotyczy to tylko zaliczek za okres styczeń-kwiecień 2015 roku, i co nie mniej istotne miało to miejsce po upływie terminu przewidzianego w art. 38 i 42 Ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. W ww. okresie oskarżony nie poinformował też Urzędu Skarbowego W.-U. o tym, że do realizacji ww. obowiązku wyznaczona

jest jakakolwiek inna osoba. Na zachowanie oskarżonego składało się wiele zachowań, ponieważ obowiązek wpłacania zaliczki dotyczył wynagrodzenia wypłacanego pracownikom Spółki lub osobom wykonującym na jej rzecz usługi na podstawie umowy zlecenia lub umowy o dzieło co miesiąc. Łączna kwota niewpłaconych zaliczek wyniosła 48.632,00 zł, stanowiła zatem kwotę mniej wartości w rozumieniu art. 77 § 2 **k.k.s. w zw. z art. 53 § 14 k.k.s.**

Z powyższych względów Sąd uznał, że oskarżony T. P. dopuścił się zarzucanego mu czynu.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
T. P.	I	I	<p>Ustalając wymiar kary Sąd kierował się dyrektywami określonymi w przepisie art. 13 § 1 k.k.s.</p> <p>Przestępstwo z art. 77 § 1 k.k.s w zw. z art. 77 § 2 k.k.s. zagrożone jest karą grzywny do 720 (siedmuset dwudziestu) stawek dziennych.</p> <p>Stopień winy oskarżonego był znaczny. T. P. dopuścił się przestępstwa, które może zostać popełnione jedynie umyślnie. W okresie popełnienia</p>

zarzucanego mu czynu oskarżony miał ponad 42-43 lata, był zatem człowiekiem doświadczonym życiowo. Powinien zatem zdawać sobie sprawę z faktu, iż funkcja Prezesa Zarządu podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą wiąże się szeregiem obowiązków, zarówno wobec osób zatrudnionych przez ww. podmiot, jak też wobec podmiotów zewnętrznych. Należą do nich również instytucje państwowe w tym urzędy skarbowe. T. P. powinien zatem dopełnić obowiązku wpłaty zaliczek na podatek dochodowy, a razie niemożności realizacji ww. obowiązku wyznaczyć w tym celu inną osobę informując o tym właściwy urząd skarbowy.

Sąd nie dopatrył się żadnych okoliczności umożliwiających stwierdzenie, że oskarżony z jakichkolwiek względów mógł nie zdawać sobie sprawy z powyższego, jak również że mógł zwolnić się z ciążącego na nim obowiązku poprzez wyznaczenie osoby, która miała dokonać stosownych czynności i poinformowanie o powyższych właściwego urzędu skarbowego.

Stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego również nie był niski. Zachowanie

T. P. skutkowało wprowadzeniem w błąd urzędu skarbowego odnośnie sytuacji finansowej (...) co mogło mieć istotny wpływ na ocenę kwestii wywiązywania się ww. podmiotu z obowiązku realizacji obowiązków o charakterze publicznoprawnym.

Mogło ono również skutkować nadużyciem zaufania osób zatrudnionych w ww. firmie na podstawie umowy pracy lub świadczących na jej rzecz usługi. Osoby te z całą pewnością mogły oczekiwać od pracodawcy rzetelnego podejścia do kwestii wykonywania ww. obowiązków.

Za okoliczności łagodzące Sąd uznał niekaralność oskarżonego, a także fakt że po upływie przewidzianego w przepisach terminu na rachunek urzędu skarbowego wpłacone zostały kwoty stanowiące część wymaganych należności.

Z powyższych względów zdaniem Sądu właściwe jest wymierzenie oskarżonemu kary grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych w kwocie 50 (pięćdziesięciu) złotych każda. Wymierzenie kary grzywny w liczbie stawek bliższej dolnej granicy ustawowego zagrożenia za

			<p>popelniony przez niego czyn będzie wystarczające do uświadomienia oskarżonemu, że w związku z pełnieniem funkcji Prezesa Zarządu podmiotów prowadzących działalność gospodarczą łączy się szereg obowiązków nie tylko wobec osób podwładnych, ale również wobec podmiotów zewnętrznych w tym instytucji państwowych. Oskarżony nie był wcześniej karany, dlatego też brak jest podstaw do stwierdzenia iż jest osobą przejawiającą lekceważący stosunek do obowiązku przestrzegania porządku prawnego. Dlatego też brak jest podstaw do wymierzenia oskarżonemu kary grzywny w wyższej wysokości. Mając na uwadze dochody osiągnane przez oskarżonego T. P. oraz jego stan majątkowy Sąd uznał, że wysokość jednej stawki dziennej grzywny powinna wynosić 50 (pięćdziesiąt) złotych.</p> <p>Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 77 § 2 k.k.s. Sąd wymierzył oskarżonemu karę określoną w pkt. I sentencji wyroku.</p>
<p>(...) Business Sp. z o.o. z siedzibą w W.</p>	<p>II</p>	<p>II</p>	<p>Stosownie do treści art. 24 § 1 k.k.s. za karę grzywny wymierzoną sprawcy czyni się w całości albo w części posiłkowo odpowiedzialną osobę</p>

		<p>prawną, jeżeli sprawcą czynu zabronionego jest zastępcą tego podmiotu prowadzący jego sprawy jako zarządca. Mając zatem na uwadze, że kwoty zaliczek niewpłaconych na rachunek urzędu skarbowego pozostały na koncie (...) Business Sp. z o.o. z siedzibą w W., która mogła nimi dysponować, zasadne było uczynienie ww. podmiotu odpowiedzialnym posiłkowo za karę grzywny wymierzoną oskarżonemu.</p> <p>Z uwagi na powyższe Sąd postanowił jak w pkt. II sentencji.</p>
<p>1.6. INNE ZAGADNIENIA</p>		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>-</p>		
<p>7. KOSZTY PROCESU</p>		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III	<p>Sąd miał na uwadze, że oskarżony utrzymuje się z osiągniętych dochodów, ponadto jego stan majątkowy wskazuje, iż jest on osobą zamożną. Z powyższych względów obciążenie podatników kosztami postępowania wywołanego jego bezprawnym i zawinionym zachowaniem byłoby niezasadne. Dlatego też w pkt. III wyroku Sąd zasądził od T. P. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 800 (ośmuset) złotych tytułem kosztów sądowych, w tym kwotę 750 (siedmuset pięćdziesięciu) złotych tytułem opłaty.</p>	
5. PODPIS		